
[2006-14-RE](#)

CAUSA 2006-14-RE

Número de registre 221-2006. Recurs d'empara

AUTE DEL 26 DE SETEMBRE DEL 2006

BOPA núm. 77, del 4 d'octubre del 2006

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el 23 de maig del 2006 per la representació processal del Sr. Pau Vañó Novau, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 23 de març del 2006 i contra l'aute del 28 d'abril del mateix any, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia per haver-se produït una presumpta vulneració de diversos vessants del dret a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs, que dicti una sentència que declari la vulneració dels drets fonamentals, que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que retrotregui les actuacions al moment anterior de dictar-se la sentència "a fi que es dicti altra sentència en la qual no es produeixi la vulneració dels drets fonamentals del meu mandant, d'acord amb l'exposat al cos del present escrit";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 16 de juny del 2006;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Antecedents

Primer

El 7 de juny del 2005, el Tribunal de Corts va condemnar el Sr. Pau Vañó Novau com a responsable penal, en concepte d'autor, d'un delictes major de desobediència i resistència greu als agents de l'autoritat, d'un delictes menor d'injúries als agents de l'autoritat, de dues contravencions penals de lesions doloses, amb l'atenuant de ser menor de 21 anys, a la pena d'un any de presó condicional qualificada a l'obligació d'indemnitzar els perjudicis causats i al pagament de les despeses

processals causades.

En concepte de responsabilitat civil, el Sr. Pau Vañó Novau va ser condemnat a indemnitzar el Servei de Policia amb la quantitat de 220,00 euros, al sots-oficial núm. 95 amb la quantitat de 1.350,00 euros, a l'agent núm. 259 amb la quantitat de 1.923,50 euros i al Comú d'Andorra la Vella amb la quantitat que quedi acreditada en el període d'execució de la sentència pel trencament de la branca d'un arbre.

Segon

La representació processal del Sr. Pau Vañó Novau va presentar un recurs d'apel·lació contra la sentència del Tribunal de Corts, i el 23 de març del 2006, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va estimar parcialment aquest recurs, va revocar parcialment la sentència recorreguda, va absoldre el Sr. Pau Vañó Novau de les contravencions penals de lesions doloses i de danys dolosos per motiu de prescripció i el va condemnar com autor responsable penalment d'un delicte menor de resistència i desobediència a l'autoritat, de l'article 397 del Codi penal i d'un delicte menor d'injúries lleus a l'autoritat, de l'article 174 del mateix Codi, a la pena de 5 mesos d'arrest condicional qualificat a indemnitzar les víctimes.

En concepte de responsabilitat civil, el Sr. Pau Vañó Novau va ser condemnat a indemnitzar el Servei de Policia amb la quantitat de 220,00 euros, al sots-oficial núm. 95 amb la quantitat de 1.350,00 euros i a l'agent núm. 259 amb la quantitat de 1.923,50 euros. El Tribunal Superior de Justícia deixava oberta la via civil al Comú d'Andorra la Vella.

Tercer

La representació processal del Sr. Pau Vañó Novau va formular un incident de nul·litat d'actuacions contra la decisió de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, per tal com va considerar que el fet d'absoldre l'imputat de les contravencions penals de lesions i danys no podia dur a condemnar-lo a abonar la responsabilitat civil. I, va considerar també que la lesió que va patir l'agent de policia no va ser causada per l'imputat que no el va tocar. D'aquests fets se'n desprèn una vulneració dels drets a la jurisdicció, a la presumpció d'innocència i a un procés degut.

Quart

El 28 d'abril del 2006, la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia va acordar no donar lloc a aquest incident de nul·litat d'actuacions.

Cinquè

El 23 de maig del 2006, la representació processal del recurrent va presentar un recurs d'empara en què manifestava, en primer lloc, que el delicte de resistència i desobediència greu als agents de l'autoritat no té res a veure amb el delicte de lesions doloses, ni amb el de danys dolosos, el primer és un delicte de mera activitat que no requereix resultat, els segons requereixen un resultat de forma que quan l'acte de resistència produeix lesions, la qualificació és fa per ambdós infraccions en concurs ideal. Ara bé, el Tribunal ha absolt el recurrent de les dues contravencions penals de les quals podria derivar la seva responsabilitat civil ex delicto i en canvi ha fet derivar aquesta responsabilitat del delicte tipificat en l'article 397 del Codi penal. Aquesta interpretació és contrària a la Llei i alhora vulnera l'article 10 de la Constitució.

En segon lloc, pel que fa a les lesions sofertes per l'agent de policia, aquesta part considera que el recurrent no va tenir-hi cap participació activa, així doncs "No existeix dol, ni culpa a l'igual que tampoc existeix un acte voluntari per causar cap lesió, conseqüentment en no existir delictes pel que respecte a la ruptura fibril·lar; el Sr. Vañó no és responsable de la mateixa, no hi ha lloc a exigir cap mena de responsabilitat civil, alhora que penal". Per tant, novament hi ha una vulneració de l'article 10 de la Constitució, ja que el Tribunal Superior de Justícia només té competència per jutjar sobre la responsabilitat civil si deriva del delictes pel qual es condemna.

En tercer lloc, la representació processal del recurrent manifesta que succeeix exactament el mateix pel que fa a la condemna a indemnitzar el Servei de Policia.

Per acabar, aquesta part demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs, que dicti una sentència que declari la vulneració dels drets fonamentals, que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li les resolucions objecte de recurs i que retrotregui les actuacions al moment anterior de dictar-se la sentència "a fi que es dicti altra sentència en la qual no es produeixi la vulneració dels drets fonamentals del meu mandant, d'acord amb l'exposat al cos del present escrit."

Sisè

El 16 de juny del 2006, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què manifesta que de la lectura de la sentència objecte de recurs es desprèn que el Tribunal Superior de Justícia va efectuar una àmplia valoració dels elements probatoris, així com una aplicació lògica i motivada de l'ordenament jurídic. També considera que l'aute que resol l'incident de nul·litat d'actuacions respon de forma concreta, seguint un raonament lògic i fonamentat en dret a totes les pretensions plantejades. Per tant, el fet que els criteris en què es basen les resolucions objecte de recurs no siguin coincidents amb les argumentacions del recurrent en empara no comporta que aquestes no siguin fonamentades en dret ni que es puguin titllar d'arbitràries.

Així doncs, el Ministeri Fiscal sol·licita la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 2006-14-RE per manca de contingut constitucional en les pretensions formulades, de conformitat amb el que disposa l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Fonament jurídic únic

Com ja ha declarat altres vegades, el Tribunal Constitucional considera que no és un tercer grau de jurisdicció, ni un tribunal de cassació i que la interpretació de les normes de fons i de procediment relatives a un litigi correspon a la jurisdicció ordinària. En el marc de l'article 10 de la Constitució, la funció d'aquest Tribunal consisteix a assegurar-se que les normes del procés equitatiu hagin estat respectades. D'això se'n deriva que el dret a la jurisdicció no implica el dret a obtenir una decisió favorable a les pretensions de les parts.

La sentència del 23 de març del 2006 de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia examina detalladament els fets d'aquest assumpte i precisa en els seus fonaments de dret les raons per les quals reforma de manera parcial la sentència del Tribunal de Corts, i de passada direm que ho fa en sentit favorable al Sr. Pau Vañó Novau. Aquest Tribunal considera que existeix "un evident lligam de causalitat entre aquest comportament delictiu i les lesions sofertes pels agents en el moment de l'acció". També, considera que els danys causats al Comú d'Andorra la Vella no poden ser indemnitzats en el marc de la instància penal, atesa la prescripció dels fets que n'eren el suport.

En l'aute del 28 d'abril del 2006, que resol l'incident de nul·litat d'actuacions, la Sala Penal del

Tribunal Superior de Justícia reafirma que la responsabilitat civil recaiguda sobre el Sr. Pau Vañó Novau està "lligada no solament a les contravencions prescrites sinó també a l'acció delictiva per la qual està condemnat". I considera, per tant, que no hi ha cap vulneració de l'article 10 de la Constitució.

De la lectura d'aquestes dues resolucions que acabem d'esmentar, se'n deriva que els arguments del Sr. Pau Vañó Novau han estat examinats de manera acurada i que les respostes efectuades pel Tribunal Superior de Justícia estan motivades de manera comprensible i coherent. Per consegüent, no hi ha cap vulneració del dret a la jurisdicció.

En aquestes condicions, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, el Tribunal Constitucional decideix la inadmissió a tràmit per manca manifesta de contingut constitucional de la pretensió.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2006-14-RE, interposat per la representació processal del Sr. Pau Vañó Novau, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència del 23 de març del 2006 i contra l'aute del 28 d'abril del mateix any, dictats per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president del Tribunal de Corts, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Quart

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 26 de setembre del 2006.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón. Philippe Ardant

Magistrat

Magistrat